

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 70/2012
06.12.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Миодрага Вићентијевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Биљане Синановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном поступку према малолетном сада пунолетном С.С., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 729/12 од 03.09.2012. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу 5Кжм1 43/12 од 14.08.2012. године, у седници већа одржаној дана 06.12.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 729/12 од 03.09.2012. године, као основан, и утврђује да је правноснажним решењем Апелационог суда у Нишу 5Кжм1 43/12 од 14.08.2012. године, повређен закон – одредба члана 368. ст. 1. тачка 11. Законика о кривичном поступку и члана 369. тачка 1. и 3. Законика о кривичном поступку у вези члана 74. ст. 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, у корист малолетног сада пунолетног С.С.

Образложење

Решењем већа за малолетнике Вишег суда у Лесковцу Км 15/12 од 21.06.2012. године према малолетном сада пунолетном С.С. изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства у смислу члана 11. ст. 1. тачка 2. и члана 17. ЗМ која мера ће трајати најмање шест месеци а највише две године о чему ће суд накнадно одлучити.

Истим решењем оштећени М.С. је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парнични поступак у смислу члана 79. став 1. ЗМ и одлучено је да трошкови кривичног поступка у износу од 4.530,00 динара падну на терет буџетских средстава.

Апелациони суд у Нишу решењем 5Кжм1 43/12 од 14.08.2012. године уважио је жалбу браниоца малолетног сада пунолетног С.С. и преиначио решење Вишег суда у Лесковцу Км 15/12 од 21.06.2012. године, тако што је Апелациони суд према малолетном сада пунолетном С.С. на основу члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, у вези члана 355. тачка 1. Законика о кривичном поступку обуставио поступак и одлучио да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава.

Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости Ктз. 729/12 од 03.09.2012. године, против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу 5 Кжм1 43/12 од 14.08.2012. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. и став 2. ЗКП, и због повреде кривичног закона члан 369. тачка 1. и тачка 3. ЗКП у вези одредбе члана 74. став 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица са предлогом да се уважи захтев за заштиту законитости као основан.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев подигнут, и по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости наводи да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, дајући нејасне и противречне разлоге за свој став да је првостепени суд погрешно применио закон тиме што је описане радње правно квалификовао као тешку телесну повреду из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ, јер је наведено кривично дело теже у односу на кривично дело учествовања у тучи из члана 123. КЗ које је мал. сада пунолетном С.С. стављено на терет, а затим утврдио да је тиме првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 8. ЗКП, јер је прекорачио овлашћења која има по закону, да би коначно обуставио поступак против малолетника на основу члана 355. тачка 1. ЗКП јер дело које му је стављено на терет по закону није кривично дело.

Одредбом члана 74. став 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, прописано је да одредбе Законика о кривичном поступку о измени и проширењу оптужбе примењиваће се и у поступку према малолетнику, али веће за малолетнике овлашћено је да и без предлога јавног тужиоца за малолетнике донесе одлуку на основу чињеничног стања које је утврђено на главном претресу.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о малолетном учиниоцу кривичног дела, на кога се примењује Закон о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, па тиме и одредба члана 74. став 4. наведеног Закона, произилази да у поступку према малолетним лицима када је на главном претресу утврђено да чињенично стање одступа од оног садржаног у предлогу, а јавни тужилац за малолетнике не измени предлог у том смислу, веће за малолетнике може и без предлога јавног тужиоца за малолетнике да донесе одлуку на основу утврђеног чињеничног стања, а при том

суд није везан ни за квалификацију ни за опис дела дат од стране јавног тужиоца за малолетнике.

Другостепени суд је дакле, поступио супротно одредби члана 74. став 4. ЗМ и погрешно закључио, да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 8. ЗКП, односно да је суд прекорачио оптужбу тиме што је нашао да се у радњама малолетног сада пунолетног С.С. стичу законска обележја кривичног дела тешке телесне повреде у саизвршилаштву из члана 121. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, уместо кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, које је лакше дело.

Затим је преиначењем првостепеног решења, на основу члана 355. тачка 1. ЗКП и обустављањем кривичног поступка према мал. сада пунолетном С.С., другостепени суд повредио кривични закон по питању да ли је дело које је предмет оптужбе кривично дело и тако учинио повреду закона из члана 369. тачка 1. ЗКП. Овако неправилном применом одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП другостепени суд је на кривично дело које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити, чиме је повређена и одредба члана 369. тачка 3. ЗКП, у вези члана 74. став 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, у корист малолетника.

Разлози дати у другостепеној пресуди нејасни су и противречни, а из датих разлога не може се закључити да ли је основ за одлуку суда закључак да кривично дело, које је малолетнику стављено на терет, није по закону кривично дело или је оптужба прекорачена тиме што је суд нашао да је малолетник учинио теже дело од оног које му ставља на терет јавни тужилац. На овај начин другостепени суд је учинио повреду кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Стога је Врховни касациони суд уважио као основан захтев за заштиту законитости у погледу наведених повреда кривичног закона и битне повреде одредаба кривичног поступка те је утврдио да је решењем Апелационог суда у Нишу 5Кжм1 43/12 од 14.08.2012. године повређен закон у корист малолетног сада пунолетног С.С., не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости подигнут.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), те члана 24. став 7. ЗКП, а применом члана 425. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

Мила Ристић,с.р.

судија

Јанко Лазаревић,с.р.